

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

UČIO IH JE
KAO ONAJ KOJI IMA VLAST

Bruna
2017

3 / 2021.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XVI. (2021.), Broj 3 (469),
ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU
31. siječnja 2021.

Kontakt:
vlč. Željko Rakošec,
 policijski kapelan
 tel.: 22 712, 85 682;
 e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula,
 pomoćnik policijskoga kapelana
 tel.: 88 853, 22 715, 82 805;
 e-mail: vbakula@mup.hr

Slika na naslovnici preuzeta s:
katolika.or

SIJEČANJ - VELJAČA

ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

Ned. 31. Ivan Bosco; Marcela; Vanja

Pon. 1. Brigita; Miroslav; Sever

Uto. 2. PRIKAZANJE GOSPODINOVO,
SVIJEĆNICA; Marijan

Sri. 3. Sv. Slaž; Sv. Vlaho; Tripun

Čet. 4. Andrija Corsini; Veronika Jeruz.

Pet. 5. Agata; Dobrila; Modest

Sub. 6. Pavao Miki I dr.; Doroteja; Dora

MEDITACIJA

Istina za sva vremena

3

SLUŽBA RIJEČI ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

UVOD U ČITANJA

Sloboda, a ne „zamka“

4

ČITANJA

Učio ih je kao onaj koji ima vlast.

6

HOMILIJA

Tko je meni Isus Krist

8

SLUŽBA RIJEČI

PRIKAZANJE GOSPODINOVO, SVIJEĆNICA

ČITANJA

Vidješe oči moje spasenje tvoje.

10

HOMILIJA

Svijećnica

13

KATEHEZA

Godina svetog Josipa

14

Mali vjeronaučni kviz

17

Mali vjeronaučni leksikon

18

UZ BLAGDAN

Svijećnica

19

NAŠI POKOJNI

20

Istina za sva vremena

Ima izrazitih trenutaka u povijesti ljudi kao i u povijesti čovječanstva, kad ono što je oduvijek istinito, premda pretežno i neprepoznatljiv, na očit način postaje djelatno istinitim.

Takav se trenutak povijesti zrcali u evanđeljima. Božja prisutnost uz ljude i među ljudima, istina koja vrijedi za sva vremena i sva mjesta, postaje izričitom i djelatnom istinom.

To se zabilježilo, tako moramo zaključiti, kao plod i učinak Isusova nastupa. Jer u njegovim riječima i djelima ta je istina naviještena s izvanrednom jasnoćom, i bila je na izvanredan način i djelatna.

Isus je sam upirao na učinak svojega djelovanja kao na znak bliskog kraljevstva. *Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje.*

Sloboda, a ne „zamka“

Nije najvažnije pitanje hoće li se kršćanin ženiti

U Ponovljenom zakonu čitatelj nailazi na niz uputa s obzirom na ustrojstvo izabranoga naroda. Najprije su spomenuti sudci čija je zadaća bila brinuti se da u narodu vlada pravda u ovisnosti o Bogu. Potom je istaknuta uloga kralja čija je zadaća bila da najprije sâm bude poslušan Gospodinu, a onda i da narod vodi putom vršenja Božjih zapovijedi. U nastavku su spomenuti i svećenici koji su morali „stajati pred Gospodinom“, prinositi žrtve i u Gospodinovo ime blagoslivljati narod. Na kraju se spominje i uloga proroka. Uvod u govor o proroku čini rečenica: „Kad uđeš u zemlju koju ti daje Gospodin Bog tvoj, nemoj se priučavati na odvratne čine onih naroda.“ Kako bi narod mogao ostati vjeran Gospodinu u novim okolnostima, u okolnostima u kojima su trebali živjeti usred drugih naroda koji su štovali druge bogove, Gospodin im odlučuje slati proroke. Stoga Mojsije i kaže: „Proroka kao što sam ja, iz tvoje sredine, podignut će ti Gospodin, Bog tvoj: njega slušajte!“ Bog za toga proroka nadalje kaže: „Stavit ću svoje

riječi u njegova usta da im kaže sve što mu zapovjedim.“ Iz toga je jasno da je uloga proroka da prenosi Božje riječi njegovu narodu kako bi narod mogao živjeti u poslušnosti Bogu. Prorok je prvi koji je odgovoran za Božju riječ ako je mora vjerno prenositi, a narod je odgovoran ako je mora vjerno slušati. Te riječi Ponovljenoga zakona probudit će u židovstvu očekivanje da će Bog ponovno poslati ne samo niz proroka na koje se nailazi u Starom zavjetu, nego i jednoga sasvim osobitoga proroka za kojega će se doista moći reći da je prorok poput Mojsija. Novi zavjet prepoznaje u Isusu Kristu ostvarenje i toga Božjega obećanja. U Djelima apostolskim Petar u svom govoru nakon ozdravljenja hromoga, spomenuvši Isusa Krista kao Božjega Pomazanika koji je trebao trpjeti, dodaje: „Njega treba da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka. Mojsije tako reče: ‘Proroka poput mene od vaše braće podignut će vam Gospodin, Bog vaš.’“ Uz to proroštvo vezan je i poziv: „Njega slušajte!“ To je poziv koji su apostoli čuli na gori preobraženja. Već je ondje jasno da je Isus prorok poput Mojsija, kojega valja slušati.

Isusova božanska moć

U Evanđelju po Marku Isus ulazi u sinagogu u Kafarnaumu i počinje naučavati, a evanđelist opaža da je to činio „kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznaci“.

Time se želi izreći osjećaj koji je postojao u narodu da Isus govori riječi Božje, da ima vlast naučavanja koja je od Boga. Kao da se iz te rečenice iščitava ona ista suprotnost između Isusa i pismoznanaca kakva u Starom zavjetu postoji između pravih i lažnih proroka, između onih koji prenose Božju riječ i Božju volju i onih koji često govore ono što ljudi vole čuti ili što vladari vole čuti ili što sami misle da je dobro i potrebno, a ne ono što je Božje. Isusova vlast da prenosi Božju poruku potvrđena je i izgonom nečistoga duha. Evanđelist Marko donosi više izvještaja o Isusovu djelovanju protiv nečistih duhova, o njegovim izlječenjima i ostalim čudesnim djelima nego što ih se može naći kod drugih evanđelista. Marku je važno da pokaže upravo Isusovu božansku moć koja se počinje očitovati ne bilo kojim čudesnim djelom, nego namjerno izgonom nečistoga duha. Tako se od samoga početka vidi da je Isusovo poslanje bitno povezano s iskorjenjivanjem zla i Zloga. Zato narod na kraju toga evanđeoskoga odlomka, shvativši pravo značenje Isusova poslanja, zaprepašteno govori o „novom i snažnom nauku“. Na prvom je mjestu nauk, a čudo izgona zloduha samo je njegova potvrda. Moglo bi se reći da prvo čitanje i evanđeoski odlomak pojašnjavaju tko je Isus Krist i koje su značajke njegova poslanja, što čovjek od njega treba očekivati, koji je učinak njegova dolaska u ovaj svijet.

Ne postavlja se „zamka“ kršćanima

Apostol Pavao u Prvoj poslanici Korinćanima bavi se sasvim drugim pitanjem. Prema Knjizi Mudrosti, tko žudi za mudrošću i tko „radi nje bdî, brzo je bezbrižan“, jer i sama je mudrost praćena duhom bezbrižnim. Ipak, kaže Pavao, oko nečega se valja brinuti – oko Gospodina, a ne oko svijeta. Govoreći pritom o životu izvan braka, Pavao ne ide za tim da u korintskoj zajednici zabrani sklapanje brakova, nego samo ističe prednost života izvan braka. On to pak govori „na korist“ Korinćanima, no ta korist opet nije nešto materijalno, nego je riječ o spasenju. Nije dobro u tom tekstu tražiti utemeljenje redovničkoga načina života, ili pak života u svećeničkom celibatu. Pavlove su riječi upućene svim kršćanima, a njima on ne želi uvoditi nova pravila, nego samo predstaviti što je u životu vjernika najvažnije. Stoga apostol i kaže da ne savjetuje Korinćane kako bi im postavio „zamku“. Riječ je o slici omče ili male mreže kakvu su Rimljani rabili za lov, koja guši životinju na koju je bačena. Pavao nipošto ne želi ostaviti takav utisak na svoje slušatelje. Ostavlja im punu slobodu, da sami odluče kako će nesmetano biti „privrženi Gospodinu“. To je i glavna poruka odlomka. Nije najvažnije pitanje hoće li se kršćanin ženiti ili ne će, nego hoće li biti privržen Gospodinu i u svemu njemu ugađati. Gospodinu se može ugađati u svakom staležu i u svakoj životnoj situaciji.

Prvo čitanje: Pnz 18, 15-20

Podignut ću proroka i stavit ću riječi svoje u njegova usta.

Čitanje Knjige Ponovljenog zakona

Mojsije reče narodu:

„Proroka kao što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Gospodin, Bog tvoj: njega slušajte! Posve onako kako si i tražio od Gospodina, Boga svoga, na Horebu, na dan zbara, kad si govorio: 'Neću više da slušam glas Gospodina, Boga svoga, niti želim više gledati taj silni oganj da ne poginem!' Nato mi reče Gospodin: 'Pravo su rekli. Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Stavit ću svoje riječi u njegova usta da im kaže sve što mu zapovjedim. A ne bude li tko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati pred mnom. A prorok koji bi se usuđivao govoriti što u moje ime što ja ne budem zapovjedio da govorи i koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi.'“

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 95, 1-2.6-9

O da danas glas Gospodnji poslušate: „Ne budite srca tvrda!“

Dođite, kličimo Gospodinu,
uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome!
Pred lice mu stupimo s hvalama,
kličimo mu u pjesmama!

Dođite, prgnimo koljena i padnimo nice,
poklonimo se Gospodinu
koji nas stvori!
Jer on je Bog naš,
a mi narod paše njegove,
ovce što on ih čuva.

O da danas glas mu poslušate:
„Ne budite srca tvrda kao u Meribi,
kao u dan Mase u pustinji
gdje me iskušavahu očevi vaši,
iskušavahu me
premda vidješe djela moja.“

Drugo čitanje: 1Kor 7, 32-35

Djevica se brine za Gospodnje, da bude sveta.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Braćo!

Rado bih da budete bezbrižni. Neoženjen se brine za Gospodnje, kako da ugodi Gospodinu. A oženjen se brine za svjetovno, kako da ugodi ženi, pa je razdijeljen. I žena neudana i djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom; a udana se brine za svjetovno, kako da ugodi mužu. Ovo pak govorim vama na korist, ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i nesmetano budete privrženi Gospodinu.

Riječ Gospodnja

Evangelje: Mk 1, 21-28

Učio ih je kao onaj koji ima vlast.

Čitanje svetog Evangelija po Marku

U gradu Kafarnaumu Isus u subotu uđe u sinagogu i poče naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Tā učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: „Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!“ Isus mu zaprijeti: „Umukni i izidi iz njega!“ Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i izide iz njega.

Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: „Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.“

I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.

Riječ Gospodnja

Tko je meni Isus Krist

U evanđeoskoj sceni, sveti Marko evanđelist stavlja pred naše oči dvije kategorije ljudi. U prvu kategoriju spadaju oni koji s velikim divljenjem slušaju Isusove riječi. To je razumljivo jer čovjek do tada još tako nije govorio o društvenoj pravdi, o ljudskim pravima, o sveopćoj ljubavi. U drugu kategoriju, međutim, spada onaj nesretni bolesnik kojega su u toj mjeri zbulile Isusove riječi da je počeo

nesuvoljno vikati, kao neki opsjednuti: „Što hoćeš od nas, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao nas uništiti? Znam tko si: Svetac Božij!«

Postavimo si ovo pitanje: »U kojoj kategoriji sebe prepoznajemo?« Možda će kod ovog pitanja netko s negodovanjem otkloniti od sebe čak i mogućnost pomisli da bi spadao u kategoriju »zbunjenih i zanesenjaka«, izjavivši da on s velikim divljenjem sluša Isusove riječi, čita Svetu pismo. Nije sigurno da je izabrao bolju kategoriju!

<https://www.youtube.com/>

U ovoj dramatičnoj sceni, naime, nalazimo duboku psihološku analizu glede toga kakvu reakciju, kakav odgovor izaziva u čovjeku susret sa Božjom riječju. Ovaj susret događa se u tri etape, ili mogli bismo reći da dotiče tri sloja našeg života.

Prva etapa susreta s Evanđeljem je divljenje. Nije teško diviti se Isusovom nauku. Najveći umovi čovječanstva odavali su nepodijeljeno priznanje pred »Isusovim vjerskim genijem«, i nisu se mogli načuditi čistoj ljepoti, genijalnoj mudrosti, dubokom poznавању čovjeka u evanđeljima. I mi se mnogo puta zadivimo Isusovom nauku, štoviše ponosni smo što smo njegovi učenici. Samo što divljenje još nije vjera, i nije dovoljno da bismo bili Isusovi vjerodostojni učenici.

Druga etapa susreta s Evanđeljem je potresenost. Božja riječ je kao dvosjekli mač: čisti, ranjava da bi dala novo srce, obrezuje kao škare vinogradara, otkriva u dubini duše postojeće čireve, kao kirurški skalpel. Vjerodostojni susret s Božjom riječju otkriva u nama »zle duhove«, kako to u ovoj evanđeoskoj sceni čitamo. »Zli duhovi« su mržnja, neljubaznost, osvetoljubivost, sebičnost, ravnodušnost

prema tuđoj muci. Ove osobine uznemirava u nama Božja riječ, onaj evanđeoski poziv, da je osnova svega zakona naša ljubav prema Bogu koja se očituje u ljubavi prema bližnjemu. Kada nas dakle Božja riječ, neki evanđeoski poziv potrese, tada smo stigli na drugu razinu susreta s Božjom riječju. Tada više nismo samo vanjski promatrači evanđelja, već djelatni subjekti.

Treća razina susreta s Božjom riječju je osobni susret s Isusom. Ako dopustimo da nas njegove riječi potresu, onda smo se susreli s Isusom. Tada nas više ne zanimaju samo njegove riječi, već s kafarnaumski Židovima pitamo: »Tko je ovaj čovjek?« S ovim pitanjem započinje osobna vjera. Biti kršćanin znači da strastveno promatramo Isusov život i njegovu osobu. Sveti Marko evanđelist je zadao lekciju svojim tadašnjim čitateljima ali i nama, današnjim kršćanima. Pitanje glasi: »Tko je meni Isus Krist?« Odgovor na ovo pitanje osvijetlit će nam dubinu i vjerodostojnost naše vjere koja može biti ushit, potresenost i osobni susret.

Mihály Szentmártony, Očarani Božjom riječju,
FTI, Zagreb, 2013.

Bog živih

Netko je pitao gospodina Kunera postoji li Bog.
Gospodin Kuner reče:

- Savjetujem ti da razmisliš, bi li se tvoje vladanje promijenilo ovisno o odgovoru na tvoje pitanje. Ako se ne bi promijenilo, pitanje nije važno. Ako bi se pak promijenilo, tada ti bar mogu toliko pomoći da ti kažem: Već si sam odgovorio. Ti trebaš Boga.

Bertold Brecht

Cjeloviti cjelov i Ti

U maštama ču tebe loviti
trače sunca s ružičastom niti.
U etere će srce ploviti,
otvorene čaške nebo piti,
jer bez tebe biti
znači mene prepoloviti.
Moju nagu dušu neću kriti,
da bi javan bio žmarak skroviti.
Ja ču tebe blagosloviti
i molitvenom riječju osloviti.
Ja ču tebe suzom liti
i sebe smiješkom obnoviti.
Vidjeti ćeš krvav grč strahoviti.
Tvojom rosom ti ćeš mene miti.
Moje srce tvojoj biti
hiti,
ni do groba nismo siti.
Svojim dahom ti si svijet jezgroviti
kamo će se slogue boja sliti.
Ja ču tebi vijence viti,
draganjima oviti,
i tada će opet biti
u potpunoj kiti
cjeloviti
- Cjelov i Ti.

Prvo čitanje: Mal 3, 1-4

Doći će u Hram svoj Gospodin koga vi tražite.

Čitanje Knjige proroka Malahije

Ovo govori Gospodin Bog:
Evo šaljem glasnika
da put pred mnom pripravi.
I doći će iznenada u Hram svoj
Gospodin koga vi tražite
i Andeo Saveza koga žudite.
Evo ga, dolazi već —
govori Gospodin nad Vojskama.
Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska
i tko će opstati kad se on pojavi?
Jer on je kao oganj ljevačev
i kao lužina bjeliočeva.
I zasjest će kao onaj što topi srebro i
pročišćava.
Očistit će sinove Levijeve
i pročistit će ih
kao zlato i srebro
da prinose Gospodinu žrtvu u
pravednosti.
Tad će biti draga Gospodinu
žrtva Judina i jeruzalemska
kao u drevne dane i kao prvih godina.“

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 24, 7-10

Tko je taj Kralj slave? To je sam Gospodin.

Podignite, vrata, nadvratnike svoje,
dižite se, dveri vječne,
Da uniđe Kralj slave!“

»Tko je taj Kralj slave?«
»Gospodin silan i junačan,
Gospodin silan u boju!«

»Podignite, vrata, nadvratnike svoje,
dižite se, dveri vječne,
da uniđe Kralj slave!«

»Tko je taj Kralj slave?«
»Gospodin nad Vojskama
- on je Kralj slave!«

Drugo čitanje: Heb 2, 14-18

Trebalo je da u svemu postane braći sličan.

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo!

Budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam Isus tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imаш moć smrti, to jest đavla, pa oslobodi one koji — od straha pred smrću —kroza sav život bijahu podložni ropstvu. Ta ne zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehu naroda. Doista, u čemu je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći .

Riječ Gospodnja

Evangelje: Lk 2, 22-40

Vidješe oči moje spasenje tvoje.

Čitanje svetog Evangelja po Luki

Kad se po Mojsijevu Zakonu navršiše dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu — kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu! — i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobojazan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

»Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru,
po riječi svojoj, u miru!

Ta vidješe oči moje
spasenje tvoje,
koje si pripravio
pred licem sviju naroda:
svjetlost na prosvjetljenje naroda,
slavu puka svoga izraelskoga.«

Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovo: »Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan — a i tebi će samoj mač probosti dušu — da se razotkriju namisli mnogih srdaca!« A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.

Kad obaviše sve prema Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu .

Riječ Gospodnja

<https://www.gruposdejesus.com/>

Svićećica

Svijećica je vrlo obljudbljen blagdan. Današnjim danom nekad se završavalo božićno vrijeme, pa je ponegdje ostao običaj da se jaslice i borovi iznose iz crkve tek nakon Svijećnice, te da se do danas pjevaju božićne pjesme.

Taj je blagdan i marijanski naglašen, pa tako čitamo u današnjem predstavlju: "Danas je Majka Marija tvoga vječnog Sina prikazala u hramu, a starac Šimun, nadahnut Svetim Duhom, proglašio ga slavom Izraela i svjetлом naroda..." To ispunjanje zakona sastojalo se u Mojsijevom propisu po kojem nakon 40. dana po porodu svećenik treba u hramu blagosloviti roditelju. Kako je Isus bio i prorođenac, nakon obreda čišćenja, trebalo ga je prikazati Gospodinu, da bi ga zatim roditelji "otkupili". Otkupnina za dječaka Isusa bio je par grlica i par golubića.

Za kršćanstvo se kaže da je religija ljubavi, kruha i svjetla. U današnjem evanđelju starac Šimun Isusa naziva svjetлом na prosvjetljenje naroda. Po toj ključnoj evanđeoskoj izreci dobio je današnji blagdan i svoje ime, a slijedom toga blagoslivljuju se danas i svijeće. Kao vjekovnom svjetlilu u crkvama svijeći je danas ostala samo simbolička uloga. Tako uskrsna svijeća predstavlja samog Isusa - Svjetlost neugasivu, kako ga naziva današnja posvetna molitva. Prilikom krštenja krstitelj pali krsnu svijeću na uskrsnoj svijeći. Time se znakovito govori

kako nas je po krštenju Krist prosvijetlio. Postali smo i mi malo svjetlo u sjaju vječnog, neugasivog svjetla. Svijeća je po svemu toliko slična našem ljudskom, a posebno kršćanskom životu. Svijeća goreći svjetli i svijetleći sagorijeva, kao i naš život. Zato se svijeća "ne stavlja pod sud", kako to Isus veli u evanđelju, nego na svijećnjak da svjetli oko sebe. Kršćanin ne bi trebao sakrivati svoje životno svjetlo pred drugima nego biti svjetlo istinito. Svijeća svijetleći izgara. Za koga ja to izgaram? Za svoje bližnje? Na koji način? Osoba koja iskreno izgara za svoje dijete, supružnika... ako ju taj ili ta iznevjeri, osjeća se s pravom povrijeđena, ranjena u srcu.... Osobe koje su se zaljubile u Boga i njegovu svjetlost, svoju malu svjetlost i svoju ograničenu ljubav stupaju s onom vječnom, neizmjernom - Božanskom. Mnogi se tek pod kraj života intenzivnije okreću tom velikom Božanskom svjetlu. Puno puta sam imao prilike nakon bolesničkog pomazanja promatrati bolesnika koji je bio na odlasku i koji više nije mogao govoriti, kako promatra upaljenu svijeću.

I tvoja će životna svijeća jednog dana dogorjeti. Gledaj da što više ljudi osjeti ljepotu njezina svjetla, kako bi gledajući možda upravo u ovu svijeću koju si danas donio na blagoslov, mogao u sebi izreći kratku molitvu, prije odlaska, Svjetlu neugasivu: Primi Gospodine ovo moje malo svjetlo koje se gasi, zaogrni ga svojom ljubavlju i daj mu da bez prestanka svijetli u vječnosti u zajednici svetih.

<https://blog.dnevnik.hr/>

Dekret o oprostima u Godini svetoga Josipa

Neslužbeni prijevod Dekreta Apostolske pokorničarne o posebnim oprostima tijekom Godine svetoga Josipa (8. prosinca 2020. – 8. prosinca 2021.).

Apostolska pokorničarna Dekret

Dodjeljuje se dar posebnih oprosta povodom Godine svetog Josipa koju je papa Franjo najavio prigodom proslave 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve.

Danas se obilježava 150. godišnjica dekreta Quemadmodum Deus, kojim je blaženi Pio IX., ganut teškim i žalosnim okolnostima u kojima je Crkva bila progonjena od svojih neprijatelja, proglašio svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve.

Kako bi trajno povjerio Crkvu moćnoj zaštiti Isusova Čuvara, papa Franjo proglašio je da se od današnjeg dana, na slavlje obljetnice proglašenja Dekreta i na svetkovinu Bezgrešne Djevice Marije i Zaručnice Prečistoga Josipa, pa sve do 8. prosinca 2021., obilježi posebna Godina svetog Josipa, u kojoj svaki vjernik, slijedeći njegov primjer, može svakodnevno jačati svoj vjerski život u potpunom vršenju Božje volje.

Tako će svi vjernici, imati mogućnost da molitvama i dobrim djelima, uz pomoć svetog Josipa, glavara nebeske Nazaretske obitelji, zadobiju utjehu i pomoć uslijed teških ljudskih i društvenih nevolja koje danas pogađaju suvremeni svijet.

Pobožnost Otkupiteljevom Čuvaru rasla je tijekom povijesti Crkve, koja ne samo da mu pripisuje jedno od najvećih štovanja nakon Majke Božje, njegove Zaručnice, već mu je dodijelila i više zaštitništava.

Učiteljstvo Crkve i dalje otkriva drevne i nove veličine u ovom blagu, a to je sveti Josip koji, kao gospodar kuće iz Matejeva evanđelja „iz svoje riznice iznosi novo i staro“ (Mt 13, 52).

Od velike pomoći pri postizanju tog cilja bit će i dar oprosta koje Apostolska pokorničarna ovim Dekretom, izdanim u skladu s voljom pape Franje, milostivo dodjeljuje tijekom Godine svetoga Josipa.

Potpuni oprost podjeljuje se pod uobičajenim uvjetima (sakramentalna isповјед, euharistijska prijest i molitva na nakane Svetoga Oca) vjernicima koji, dušom odijeljenom od svakoga grijeha, budu sudjelovali u Godini svetoga Josipa u prigodama i na načine koje naznačuje ova Apostolska pokorničarna.

a. Sveti Josip, autentični čovjek vjere, poziva nas da ponovno otkrijemo sinovski odnos s Ocem, obnovimo vjernost molitvi, prgnemo uho i odgovorimo s dubokim raspoznavanjem na Božju volju. Podjeljuje se potpuni oprost onima koji će barem 30 minuta provesti u razmatranju molitve Očenaš ili, pak, sudjelovati na duhovnoj obnovi u trajanju od najmanje jednoga dana, koja uključuje jedno razmatranje o svetom Josipu;

b. Evanđelje pripisuje svetom Josipu atribut „muž pravedan“ (usp. Mt 1, 19). On, kao onaj koji je čuvar „intimne tajne koja se nalazi u dubini srca i duše“[1], pohranitelj je otajstva Božjih, a samim time i idealan zaštitnik unutarnjeg područja, koji nas potiče da ponovno otkrijemo vrijednost šutnje, razboritosti i odanosti u ispunjavanju svojih dužnosti. Vrlina pravednosti koju je Josip primjerenom vršio očituje se u potpunom poštivanju Božjeg zakona, koji je zakon milosrđa, „jer upravo Božje milosrđe donosi istinsku pravdu do ispunjenja“[2]. Stoga će oni koji, po primjeru svetoga Josipa, učine neko djelo tjelesnog ili duhovnog milosrđa moći također zadobiti dar potpunog oprosta;

c. Glavni je vid Josipova poziva bio taj da je bio čuvar Svetе nazaretske obitelji, zaručnik Blažene Djevice Marije i Isusov zakoniti otac. Kako bi se sve kršćanske obitelji potaknulo da stvore isto ozrače-

prisnog zajedništva, ljubavi i molitve koje se živjelo u Svetoj obitelji, potpuni oprost se zadobiva za moljenje svete krunice u obitelji i od strane zaručnikâ.

d. Sluga Božji Pio XII., 1. svibnja 1955., ustanovio je blagdan svetog Josipa Radnika, „s namjerom da svi prepoznaju dostojanstvo rada i da to nadahne društveni život i zakone, koji će biti temeljeni na poštenoj raspodjela prava i dužnosti“[3]. Stoga će potpuni oprost moći zadobiti svi koji budu svakodnevno povjeravali svoj rad zaštiti svetoga Josipa te svaki vjernik koji u molitvi zazove zagovor Tesara iz Nazareta, da oni koji traže posao pronađu zaposlenje i da rad sviju bude dostojanstveniji.

e. Bijeg Svetе obitelji u Egipat „pokazuje nam da je Bog ondje gdje je čovjek u opasnosti, ondje gdje čovjek pati, ondje gdje je prisiljen bježati, gdje doživljava odbačenost i napuštenost“[4]. Potpuni oprost podjeljuje se vjernicima koji budu izmolili litanije svetom Josipu (za zapadnu tradiciju) odnosno Akatist (Akathistos) svetomu Josipu u cijelosti ili barem neki njegov dio (za istočnu tradiciju), odnosno neku drugu molitvu svetomu Josipu svojstvenu drugim liturgijskim tradicijama za Crkve proganjene ad intra i ad extra i na utjehu i pomoć svim kršćanima koji trpe svaki oblik progona.

Sveta Terezija Avilska prepoznala je u svetom Josipu zaštitnika u svim životnim okolnostima: „Čini mi se da je drugim svecima Gospodin dao milost da priteknu u pomoć u jednoj nevolji, a ovomu slavnom svecu, imam iskustva, da pritekne u pomoć u svima“[5]. Nedavno je sveti Ivan Pavao II. ponovio da lik svetog Josipa dobiva „obnovljenu aktualnost za Crkvu našega vremena u odnosu na novo kršćansko tisućljeće“[6]. Kako bi se ponovno potvrdila univerzalnost zaštite svetoga Josipa nad Crkvom, uz spomenute prigode, Apostolska pokorničarna podjeljuje potpuni oprost vjernicima koji budu molili bilo koju od Crkve dopuštenu molitvu ili čin pobožnosti u čast svetom Josipu, na primjer „K tebi se, o sveti Josipe“, osobito na dane 19. ožujka i 1. svibnja, na blagdan Svetе nazaretske obitelji Isusa, Marije i Josipa, na Nedjelju svetoga Josipa (prema istočnoj tradiciji), devetnaestoga dana svakoga mjeseca i svake srijede, koja je dan posvećen spomenu toga sveca prema zapadnoj tradiciji.

U trenutnim okolnostima izvanrednog zdravstvenog stanja, dar potpunog oprosta posebno se proteže na starije, bolesne, umiruće i sve one koji zbog opravdanih razloga ne mogu izlaziti iz svoje kuće pa, duše odijeljene od svakoga grijeha i uz nakanu da, čim im to bude moguće, ispune tri uobičajena uvjeta, u vlastitom domu ili ondje gdje ih zapriječenost zatekne, izmole

čin pobožnosti u čast svetom Josipu, utjesi bolesnih i zagovorniku dobre smrti, prikazujući s povjerenjem Bogu patnje i nevolje vlastitoga života.

Da bi se zadobivanje Božje milosti po vlasti Ključeva u pastoralnom pogledu olakšalo, ova Pokorničarna usrdno moli da svi svećenici koji imaju odgovarajuće ovlasti budu raspoloživi slaviti sakrament pokore i često podjeljivati svetu pričest bolesnima.

Ovaj Dekret vrijedi za Godinu svetog Josipa, unatoč bilo kojoj suprotnoj odredbi.

Dano u Rimu, iz sjedišta Apostolske pokorničarne, 8. prosinca 2020.

Mauro Kard. Piacenza

Veliki pokorničar

Krzysztof Nykiel

Namjesnik

Mali vjeronaučni kviz

1. Zagrebački nadbiskup Josip Bozanić šesti je zagrebački nadbiskup u povijesti Zagrebačke nadbiskupije koji je imenovan kardinalom.
 - a) točno
 - b) netočno
2. Papa Ivan Pavao II. proglašio je zagrebačkog nadbiskupa Franju Kuharića kardinalom:
 - a) 1983.
 - b) 1987.
 - c) 1991.
3. Konklava je vijeće kardinala koje se sastaje radi:
 - a) izbora novih kardinala
 - b) raspravljanja o važnim pitanjima morala
 - c) izbora pape
4. Konzistorij je kardinalsko vijeće koje se sastaje radi rješavanja važnijih crkvenih poslova .
 - a) točno
 - b) netočno
5. Kardinalski zbor dijeli se na tri reda: biskupski, prezbiterski i đakonski
 - a) točno
 - b) netočno
6. Gdje se obavlja glasovanje za novog papu?
 - a) Sikstinska kapela
 - b) Domus Sanctae Marthae
 - c) Bazilika sv. Petra
7. Tko ima pravo glasovanja za novog papu?
 - a) svi kardinali
 - b) kardinali koji nisu navršili 80 godina života
 - c) kardinali koji nisu navršili 75 godina života
8. Izbor novog pape vrši se pismenim tajnim glasovanjem.
 - a) točno
 - b) netočno
9. Papa Ivan Pavao II. bio je papa
 - a) od 1971. do 2001.
 - b) od 1978. do 2005.
 - c) od 1984 do 2003
10. Geslo pape Benedikta XVI glasi:
 - a) jednom godišnje
 - b) dva puta godišnje
 - c) tri puta godišnje
11. Posvećene :
 - a) Miserando atque eligendo (Uzljubljen i izabran)
 - b) Cooperatores Veritatis (Suradnici Istine)
 - c) Totus Tuus (Sav Tvoj)
11. Papa Franjo poglavar je Katoličke crkve od :
 - a) 2010.
 - b) 2013
 - c) 2015.

Točni odgovori na stranici 18.

Mali vjeronaučni leksikon

Knjige Ljetopisa

Prva i druga knjiga Ljetopisa, hebrejski דברי הימים *divré ha-yamim*, o *danim*; grčki Α'-Β' Παραλειπομένων 1-2 *Paraleipomenōn*; latinski 1-2 *Paralipomenon*, su knjige Staroga zavjeta. Nastale su kao jedna knjiga, a kasnije su razdvojene. Biblijске kratice ovih knjiga su 1 Ljet i 2 Ljet.

U početku su činile jednu knjigu. Podjela je nastala pri prvom prijevodu Biblije na strani jezik, kada je nastala Biblija Septuaginta na grčkom jeziku. Otada je podjela prihvaćena i pri prijevodima na druge jezike, a od 16. stoljeća, podjela je napravljena i u originalu na hebrejskom jeziku. Prva i druga knjiga Ljetopisa imaju puno sličnosti s Prvom i drugom knjigom o Kraljevima te u manjoj mjeri s Prvom i drugom knjigom o Samuelu. Glavne teme su kraljevi David i Salomon te njihovi nasljednici. Dok knjige o Kraljevima uglavnom sadrže moralne pouke i bave se ljudskom odgovornošću, knjige Ljetopisa, uglavnom sadrže tipološke pouke povezane s Božjom milošću. Ezra se nastavlja na Drugu knjigu Ljetopisa. Posljednja dva stiha iste knjige identična su prvim stihovima Ezre.

Nije točno poznat pisac. Po židovskoj predaji pisac (kroničar) je Ezra. Ima sličnosti u stilu između Prve i druge knjige Ljetopisa s Ezrinom knjigom. Ako je on pisac, knjige su napisane oko 450.-400. g. pr. Kr. U Hebrejskoj Bibliji, ove dvije knjige se nalaze na posljednjem mjestu u Starome zavjetu, jer navode cijelu povijest odnosa između Boga i Izraelaca kao Izabranoga naroda. Kod kršćana, ove dvije knjige nalaze se među povijesnim knjigama Staroga zavjeta između Knjiga o Kraljevima i Ezre.

Početak Prve knjige Ljetopisa (1. do 10. poglavlje) sadrži popise rodoslovija: od Adama do Izraela, Izraelovo rodoslovno stablo, Davidovo rodoslovno stablo, rodoslovna stabla južnih, prekjordanskih i sjevernih plemena, rodoslovje velikih svećenika, Benjaminovih potomaka, stanovnika Jeruzalema i Šaula. Ostali dio Prve knjige Ljetopisa (11. do 29. poglavlje) je povijest Davidova kraljevanja.

Početak Druge knjige Ljetopisa (1. do 9. poglavlje) je povijest kraljevanja Salomona, Davidova sina. Preostali dio Druge knjige Ljetopisa opisuje povijest judejskih kraljeva nakon Salomona do babilonskog zatočeništva. Završava s ukazom perzijskog kralja Kira Velikog, koji dopušta povratak Židova iz babilonskog zatočeništva. U tome se očituju Božja milost prema Izraelcima.

Cilj pisanja ovih knjiga nije toliko povijest, koliko moral i vjerska istina. Kraljevi David i Salomon služe kao predstnika Isusa Krista kao odbačenog, napačenog i proslavljenog Kralja. Velika pažnja je posvećena jeruzalemском Hramu i njegovoj obnovi.

Usp.: <https://hr.wikipedia.org/>

Kviz - točni odgovori:

1. a,	3. c,	6. a,	9. b,
2. a,	4. a,	7. b,	10. b,
	5. a,	8. a,	11. b.

Svjećnica - Blagdan Prikazanja Gospodnjeg - 2. veljače

Blagdan Prikazanja Gospodnjeg je već od starih vremena bio spomendan na događaj kada su Isusa njegovi roditelji, Marija i Josip, po prvi puta donijeli u Hram koji se u Jeruzalemu častio kao mjesto osobite Božje prisutnosti ("prikazali"), a starac Šimun ga pozdravio kao "svjetlo na prosvjetljenje naroda" (Lk 2, 22-39). To je Gospodnji blagdan i on se ubraja u vrijeme kroz godinu. Na taj se dan zajednica sabere u crkvi, redovito na prikladnome mjestu kod ulaza u samu crkvu. Svi u rukama nose svijeće koje se uz pjevanje zapale. Nakon pozdrava i blagoslovne molitve kreće se u svečanom ophodu po kojem je ujedno ovaj blagdan i dobio ime Svjećnica.

U Jeruzalemu se blagdan Prikazanja Gospodnjeg slavio početkom 5. stoljeća s "jednakom radošću kao i Uskrs" kako izvješćuje hodočasnica Egerija (oko 400. god.). Za cara Justinijana u 6. stoljeću, ovaj je blagdan u cijelom Rimskom carstvu poznat kao zapovijedani. Najprije se slavio četrdeset dana nakon Bogojavljanja, a kad je kao blagdan Isusovog rođenja uveden Božić, proslava se Prikazanja Gospodnjeg ustalila 2. veljače. Procesija sa svijećama spominje se već u 5. stoljeću, dok se blagoslov svijeća uobičajio nakon 10. stoljeća.

Na Istoku je izvorni naziv ovog blagdana bio blagdan Susreta Gospodnjeg, prema evanđelju u kojem se kaže da Mesija dolazi u svoj hram i susreće izabrane

predstavnike naroda Starog zavjeta, starca Šimuna i proročicu Anu, koja je istodobno simbol svih naših majki, bakâ, tetâ koje tako lijepo maloj djeci uspiju usaditi ljubav prema Isusu i Mariji.

Na Zapadu je on s vremenom postao Marijin blagdan pod nazivom Purificatio s. Mariae (Marijino čišćenje), jer se prema židovskom zakonu (Lev 12) morao svaki koji je došao u dodir s krvljtu obredno očistiti, pa tako i majka nakon rođenja djeteta.

Tek se nakon liturgijske reforme, koja je provedena 1960. godine, blagdanu vraća staro značenje pod nazivom Prikazanje Gospodnje. Time se on povezuje sa simbolikom svjetla, potiče na razmišljanje o Isusu kao osporavanom znaku oko kojega će se dijeliti i opredjeljivati ljudi.

Nadalje, on upućuje na preispitivanje odnosa kršćana prema narodu Starog Zavjeta prema položaju kojeg stariji ljudi imaju u zajednici.

Budući da je cijelo bogoslužje blagdana Prikazanja Gospodnjeg prožeto perspektivom Isusove žrtve na križu, kojom je on cijelog sebe prikazao Ocu za spas svijeta, i mi se uvijek iznova trebamo poticati da čistog srca, Bogu obraćena prisustvujemo svakoj euharistiji, prinoseći sebe Bogu za žrtvu i sjedinjujući svoj život sa žrtvom Kristovom.

<http://www.zupasvmateja.hr/>

NAŠI POKOJNI

IVICA JURLINA,

PU virovitičko - podravska, Orahovica, 31. siječnja 1992.

IVAN URŠIĆ,

MUP, Zagreb, 3. veljače 1993.

MIROSLAV FABEČIĆ,

PU zagrebačka, Velebit, 3.veljače 1993.

SLAVKO KRZNARIĆ,

PU primorsko - goranska, Ogulin, 6. veljače 1992.

GORAN JURATOVAC,

PU zagrebačka, Zagreb, 6. veljače 1992.

POČIVALI U MIRU!
